

TRASA Č. 2 – TĚŠÍKOVSKÁ KYSELKA

Šternberk

Romanticky upravený gotický hrad s vestavěným renesančním zámekem. Poničen za husitských válek, za třicetileté války a požárem v r.1578. Opraven a přestavěn v r.1886 za Jana II. z Lichtenštejna. Dnes hrad spravuje Vlastivědné muzeum v Olomouci.

Jádro hradu středověké, na konci 19. století za držení Lichtensteinů hrad částečně romanticky přestavěn, cenné sbírky původního rodového muzea a bohatý mobiliář svezený z nezpřístupněných severomoravských zámků. Na hradě můžete vidět osobní výtah z počátku století a nově objevený původní středověký záchod převět.

Zdroj informací:
<www.hray.cz>

Kláster Šternberk

Kláster byl založen roku 1371 Albertem II. ze Šternberka. Současná podoba někdejšího kláštera v těsné blízkosti šternberského hradu pochází z 18. století a je výsledkem tvůrčí aktivity jeho posledních proboštů. Spolu s farním kostelem je nejvýznamnější barokní architekturou města. Budova proboštsví, dnes fara, byla postavena za probošta Patricia Vavřince Lehmana asi v letech 1718 - 1723, jeho nástupce Patricius Jan Meixner (1726 - 1734) nechal zabudovat barokní letohrádek, později zbořený, v zahradě kláštera, která byla přeměněna na vznosný park. Vlastní stavba konventu podle projektu Amonia Beduzziho byla provedena za probošta Jana Josefa Glätzla ve 30. a 40. letech 18. století. Na výzdobě klášterních budov se podíleli vynikající umělci moravského baroka - malíř Jan Kryštof Handke, sochaři Filip Sattler a Jan Kammereith. Barokní přestavba kláštera byla završena novostavbou klášterního a farního kostela Zvěstování Panny Marie na místě zbořeného, původně gotického kostela v letech 1775 - 1783. Stavbu podle projektu brněnského architekta Františka Antonína Grimma provedl stavitel Václav Thalherr. Na výzdobě kostela se podíleli sochaři Jan Michael Scherhauf, Ondřej Schweigel a Václav Prchal, fresky v interiéru namaloval prostějovský malíř František Antonín Sebastini, obraz na hlavním oltáři je dílem Antonína Lublinského a obrazy bočních oltářů namalovali Josef Winterhalter a Leopold Kupelweiser.

Zdroj informací:
<<http://www.hrady.cz/?OID=3106>>

Těšíkovská kyselka

Východně od obce Těšíkov na samotné katastrální hranici u Trusovického potoka (znám také jako Bělkovický či Loděnický potok Luschnitzerbach nebo

Sauerbrunnbach), se nachází zřídlo Těšíkovské kyselky. Do konce roku 1945 zde byly tři vývěry. Tento minerální pramen je znám již roku 1669, první záznam o jeho účincích je z roku 1673. Těšíkovská kyselka byla jedním z velmi oblíbených výletních cílů v teplých letních dnech pro vandruchtivé domácí i dovolenkové hosty ze Šternberka, Olomouce a okolí. Studánka na okraji louky vedle potůčku darovala lahodný osvěžující doušek, který nabírali turisté po dlouhé pěší túře přineseným pohárkem, nebo hrnkem. V blízkosti podél potoka směrem od Horní Loděnice (Deutsch Lodenitz) se rozprostírala velké louka k veselým hrám a k odpočinku (dnes větší část zalesněna). V okolí pramenu odpočívali mladí a staří, klábosili, zpívali, jedli svačinu kterou si přinesli v ruksaku a pozorovali z hloubky vystupující uhličitě bubliny v horní ploše explodující a čeřící hladinu. Odtékající voda pak zbarvovala červenohnědou barvou kameny potoka a uzavírala tuto přírodní scénérii. Rezem zbarvený pramen bohatě obohacený oxidem uhličitým byl zvláště doporučován pro tehdejší chudokrevné městské děti.

Zdroj informací:

<<http://tesikov.empecom.cz/>>